

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 16.12.2016 – Ica Foods v. EUIPO – San Lucio (GROK)(Asia T-774/14) ⁽¹⁾**(EU-tavaramerkki — Mitättömyysmenettely — Rekisteröintihakemuksen peruuttaminen — Lausunnon antamisen raukeaminen)**

(2017/C 053/35)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Ica Foods SpA (Pomezia, Italia) (edustaja: asianajaja A. Nespega)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: L. Rampini)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Italia) (edustaja: asianajaja F. Sangiacomo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 9.9.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 1815/2013-2), joka koskee San Lucio Srl:n ja Ica Foods SpA:n välistä mitättömyysmenettelyä.

Määräysosa

1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.

2) Ica Foods SpA ja San Lucio Srl vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne kumpikin veloitetaan korvaamaan puolet Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 26, 26.1.2015.**Kanne 7.11.2016 – Salehi v. komissio**

(Asia T-773/16)

(2017/C 053/36)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Dominik Salehi (Bremen, Saksa) (edustaja: asianajaja C. Drews)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— vahvistamaan, että vastaaja on rikkonut asetuksen (EY) N:o 539/2001 (jota on muutettu asetuksella (EU) N:o 1289/2013) 1 artiklan 4 kohtaa, koska se on jättänyt kantajan 1.7.2016 ja 16.9.2016 päivättyjen asiakirjojen osalta toteuttamatta mainitussa säännöksessä säädettyjä toimenpiteitä ja toimittamatta kantajalle ilmoitusta

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste: Vastavuoroisuusperiaatteen loukkaaminen Visa Waiver Program Improvement and Terrorist Travel Prevention Act of 2015:n tiukalla soveltamisella

2) Toinen kanneperuste: Vastaajan passiivisuus

Kantaja väittää, ettei komissio ole toteuttanut luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkoraajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, 15.3.2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 (EYVL 2001, L 81, s. 1) 1 artiklan 4 kohdan e alakohdan i alakohdan mukaisia toimenpiteitä.

Kanne 30.11.2016 – QG v. komissio

(Asia T-845/16)

(2017/C 053/37)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: QG (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat L. Ruiz Ezquerra, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet ja A. Hernández Pardo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että valtiontuesta SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), jonka Espanja on toteuttanut eräiden jalkapalloseurojen hyväksi, 4.6.2016 tehdyllä komission päätöksellä rikottiin SEUT 107 artiklan 1 kohta ja SEUT 108 artiklan 1 kohtaa, koska lailla nro 10/1990 neljälle jalkapalloseuralle annetusta luvasta osallistua useisiin sarjoihin seuraava mahdollisuus konsolidoida tilinpäätökset merkitsee valtiontukea, kuten myös alennetun verokannan soveltaminen yhtiöverotuksessa, ja Euroopan komission olisi pitänyt todeta tämä päätöksessään;
- tämän seurauksena kumoamaan kyseisen toimenpiteen ja velvoittamaan Espanjan perimään takaisin sisämarkkinoille soveltumattoman tuen. Tämän lisäksi vastaaja on nimenomaisesti velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkomiseen.

Kantaja, joka on koripalloseura, hyväksyy riidanalaisen toimenpiteen siltä osin kuin komissio totesi siinä, että lailla nro 10/1990 käyttöön otettua toimenpidettä, jolla tietyille jalkapalloseuroille myönnettiin alennetun verokannan muodossa suosiva kohtelu yhtiöveron osalta, oli pidettävä sisämarkkinoille soveltumattomana valtiontukea.

Kantaja katsoo kuitenkin, että komission olisi pitänyt tehdä sama päätelmä sen veroedun osalta, joka myöskin myönnettiin lailla nro 10/1990 ja joka muodostui tietyille jalkapalloseuroille annetusta luvasta pelata useassa sarjassa.